

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262995520.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Af den fornuftig Siæl ved Hiernens middel-verke,
Oprinder Sind oc Sands Hukommelsen den Sterke,
Ved hvilken *Seneca* tu tusind' Ord udførde,
I Orden uden fejl, som hand kun eengang hørde.
Kong *Cyrus* den Monarch oc hafde saadan efne,
At hand hver Høfvidsmand ved nafnet kunde næfne,
Saa vel som hver Soldat, oc mange tusent Knecte,
Som ham til tjenste var', oc med ham vilde fecte.
Af sligt forgyldt Thresur tog *Pyrrhi* abgesandte,
(Der sig til Krig mod Rom af *Cyrrha* lood forgante)
Oc saadan herlig Skat, saa højt med Sind at stefne,
At hand kund' anden dag med Nafn oc Til-nafn næfne,
Det store Romer-raad, der ham indtog oc æred',
Alt som hand i lang tiid hoos dennem hafde været.
Hukommelsen oc er, vor' Øjnes trofast Skrifver,
Oc Bundens Almanach: En viis Skat-mester gifver,
Som vel forvare kand, hvad Mennisken med Sinde
Optænker, andre saa at føre sligt til minde.
Fra første Tiid, at Gud al Verdens Grundvol sætte,
Sool, Maane, Stierner oc lod Himlens Kreds oprette;
Saa at Fornuften ej kand hviile, kand ej raste,
Før hun Hukommelsen om saadant kand opkaste.
Fast holdend' udi hæfd, med Gordianske Næfver
Hves nu forfalde kand, hoos det som er for øfver,
Blir viis oc gidser end hvad efter dags kand hende,
At vi vor Lefneds Rest des lykелiger' ende.
Endog at voris Sind, med Kød er ombefanged,
Som i en Boje stærk bestricked oc bestranged,
Ja som i Grafven mørk: dog far det U-besværed,
Fra *Calpe* til *Imau*, nu tvers nu langs i været,
(Fast snarer end den Sool, der i en døgn gesvinde,
Al Jordens runde Kreds kand raskelig omrinde)
Igiennem Himlens fuct, kalt, heedt, ocsaa det tørre
Opleeder alt med fliid, hvad det kand os kundgjøre,
Hvoraf den hviide Snee, Hagl, Vind oc lisen kommer,